

International Dance Day, 2012

Slavite beskonačnu koreografiju života

Kroz vrijeme, kroz razdoblja, umjetnost je ono što uglavnom opstaje. Umjetnost je, čini se, sve što čovječanstvo ostavlja svojim nasljednicima - bilo da se radi o zgradama, knjigama, slikama ili glazbi. Ili pokretu i plesu. U tom smislu, ples shvaćam kao najaktualniju i najsuvremeniju povijesnu lekciju, budući da je u stalnoj vezi sa svojom najnedavnijom prošlosti i može se događati samo u sadašnjosti. Ples također, na određeni način, ne priznaje granice onako kako to čine druge umjetosti. Čak i kada određeni stilovi sami sebe nastoje ograničiti ili raditi unutar nekoga okvira, pokrenutost života, njegova koreografija i njegova potreba za neprestanim protjecanjem ubrzo prevladava, omogućavajući stilovima da se izmiješaju. Sve surađuje jedno s drugim prirodno, a ples se uspostavlja samo u prostoru kojem pripada – u sadašnjosti koja je u neprestanoj mijeni.

Vjerujem da ples može biti jedan od najpoštenijih oblika izražavanja koji trebamo njegovati, jer dok ljudi plešu, bez obzira radi li se o baletu, o hip-hop borbama, eksperimentalnoj izvedbi suvremenog plesa, ili jednostavno o plesu u diskoteci, oni se prepuštaju i rijetko se pojavljuje laž i nošenje maski. Ljudi se stalno odražavaju jedni u drugima ali kada plešu ono što možda odražavaju ponajviše jest trenutak poštenja.

Krećući se poput drugih, krećući se s drugima i promatrajući ih kako se kreću, možemo najbolje osjetiti njihove emocije, čitati njihove misli i povezati se s njihovom energijom. To je, možda, trenutak u kojem možemo ljude jasno spoznati i razumjeti.

Volim zamišljati plesnu predstavu kao proslavu suživota, način davanja i stvaranja prostora i vremena za druge. Imamo tendenciju to zaboraviti ali implicitna ljepota predstave sastoji se prije svega u konvergenciji gomile ljudi, osoba koje sjede jedne kraj drugih i dijele isti trenutak. U tome nema ništa privatnoga, predstava je izrazito socijalno iskustvo. Svakoga od nas koji smo se okupili zbog toga rituala, koji je naša veza s predstavom, naša veza sa samom sadašnjošću.

I dakle, u 2012., svima želim mnogo plesa. Ne da biste zaboravili sve svoje probleme iz 2011., nego naprotiv, da biste ih kreativno svladavali, plesali oko njih, kako biste pronašli način sudjelovanja sa svakim od nas i svijetom, sudjelovanja u životu kao dijelu beskonačne koreografije. Plešite kako biste pronašli poštenje, prenosili ga, odražavali i slavili.

Sidi Larbi Cherkaoui.

Translation: Katja Šimunić